

Felsőkrisztina

XVIII. évfolyam 1. szám

2014. ADVENT

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9-12, délután 1/25-1/26-ig

Be szeretne jutni a szívedbe Isten

Krisztus köré összpontosul az életünk. Az Ő emberré válása számunkra is a remény forrása: Isten számára nem közömbös a sorsunk. Az Ószövetség gyakran említi, hogy az Úr maga jön el, hogy megváltson minket (pl. Ez 34,10). Az emberi logika magára hagyná azt, aki ennyit vét elle, de Isten nemcsak, hogy nem hagy magunkra, hanem vállalja értünk az önkiüresítést (kenózis - Fil 2,7) és a kereszthalált. Most karácsonykor emberré lesz, hogy nekünk társ legyen, húsvétkor pedig majd szenved, hogy helyettünk és értünk áldozat legyen.

Ilyen Isten: megelégedez mindent. Azonosul a legkisebbekkel (vö.: Mt 25,40), hogy nekünk is ott kelljen megtalálnunk Őt. A jászolban fekszik. Már itt is táplálék. Az egész élete önátadás. "Aki odaadja életét, megmenti azt." (vö.: Mk 8,35) Meg akarod menteni az életed? Add át! Az életünk küzdelmeiben az egyik legnehezebb, hogy legyőzzük a saját megszokásainkat, vagy kényelmünket, amely Istentől és a valódi felszabadulástól választana el. „Nagyon üdvös afelett elgondolkozni, ami arra kényszerít, hogy kitörjünk önmagunkból.” (Simone Weil) - Milyen jó lenne engedni, hogy mi is kicsivé váljunk Jézussal, hogy aztán majd megdicsőüljünk a feltámadt Krisztussal!

Minden erre összpontosul; az egész világ ezért lett teremtve: hogy a Jegyes és az Úr egymásra találjon. Az ember és az Isten örök vágyódásának

ünnepe a karácsony. Megdöbbenő, ahogyan az Úr átlépi a korlátokat, miközben mindent az Igazság szerint intéz. Mi választ el minket attól a szabadságtól, hogy önmagunk legyünk ezen az ünnepen és valóban Istennel töltsük el ezt a pár napot? - Előkészületek? - Mire készülsz, ha nem engedik, hogy Isten megszülessen benned? Ajándékozás? - Minek mással ajándékozni, mint az Úr békéjével? Hogyan akarod ezt adni, ha a szívedben nincs béke? Más emberek? - Hiszen éppen hozzájuk visz közelebb az ünnep: engedd nekik, hogy önmaguk legyenek és te örülj a bennük levő csodának! Ne engedd, hogy másról szóljon az az ünnep, amelyben Istent semmi nem akadályozhatta meg, hogy érted eljőjjön!

Még tartanak az embert próbáló, igazságtalan és kegyetlen próbatételek a keresztények között. Üldöznék minket, lemészárolnak a hitünkért. Itt Magyarországon még nincs vérengzés. Mégis, mi akadályozhat a hitünk megvallásában? Vállald a közösséget azzal, aki nem csak szóval állt melléd, hanem megalázva önmagát felkarolt tégedet!

Érthetetlen csoda megy végbe ezen az áldott estén: csodáld! Beteljesül a vágyad Isten iránt: engedd, hogy átjárjon az öröm!

Már nem vagy egyedül: te is karold fel a másik embert!

Miklós atya

Krónika

„Megkaptam az adventi idő négy hetét, hogy készüljek, várjam én is Megváltóm eljöttét. Hogyan készülök, mivel készítem az Ő útját”, amellyel ma az én világomba érkezhetsz? Akarom-e a jót mindenkinek körülöttem? Önzetlen és tiszta szívű vagyok-e? Élem-e az alázat háttérbe húzódó csendes szentségét? – Épp úgy, ahogy a hírnök, Keresztelő Szent János élte, épp úgy, ahogy szent József, a Szentcsalád feje élte? És épp úgy, ahogy Az élte, Akit sóvárogva, szüntelenül vár a világ: „Jöjj el, édes Üdvözítőnk!”

Baráth Ágnes M. Speciosa

Mire lapunk megjelenik, már megkezdődik plébániánkon a „szokásos” adventi készülődés. Elkészültek az adventi koszorúk, és tegnap meggyújtottuk az első gyertyát is. Szerveződik a „Szállást keres a Szent család” lánc, és készülünk a december 14-i karácsonyi vásárra is. Várjuk az Urat!!

Az elmúlt időszakban a szokásos programok mellett (Ismerd+; Plébániai zárandoklat; Karitás programok, stb.) az új közösségi házunk sorsa izgatott sokunkat. Miután Erdő Péter bíboros úr támogatását megkaptuk, elkészültek a látványtervek, amelyeket mindenki megismerhetett. Szerettük volna már a nyár végén megkezdeni az építkezést, azonban a különböző engedélyeztetések, az ezekkel járó adminisztrációs folyamatok, majd a megfelelő kivitelező kiválasztása miatt csúszott akezés. Az őszi hónapok azonban nem teltek tétlenül, hiszen a leendő munkaterületet szabaddá kellett tennünk. Szeptemberben, nagy elánal láttunk hozzá, és mintegy 40-50 fő részvételével sikerült „megtisztítani” a területet.

A munka során összegyűjtöttük a később még használható bútorokat, a felesleges holmikat pedig elszállíttattuk. Köszönet érte minden segítőnek, no és az őket etető, róluk gondoskodó asszonyoknak. Még jótékonykodni is tudtunk, mert a régi „hully-gullys” fotelokat és asztalokat más plébániák fel tudták használni. Az építkezés megkezdését azonban nem csak a fentiek tették lehetővé, hanem az anyagi támogatások is. A második vasárnapi gyűjtéseken a hívek havonta több százezer forintot adományoztak. Kérjük, hogy a továbbiakban is lehe-

tőségük szerint támogassák az építkezést. Rajtuk kívül köszönettel tartozunk az Emberi Erőforrások Minisztériumának, személy szerint Balogh Zoltán miniszter úrnak és Hölvényi György korábbi államtitkár úrnak, akik pályázatunkat támogatták, és 25 millió forinttal segítették leendő közösségi házunk építését. Köszönettel tartozunk az Önkormányzatnak is, hathatós segítséget nyújtott a területrendezési és engedélyezési procedúrák során. Reméljük, beadott kérelmünket is figyelembe veszik, és jövőre – lehetőségük szerint – anyagilag is tudnak segíteni bennünket. Külön köszönjük Müller Ferenc és Szauer Tibor uraknak, valamint Horváth Lászlóné Annának az előkészítés során

nyújtott áldozatos munkájukat és kérjük azt a továbbiakban is. A kivitelező kiválasztásában a műszaki-gazdasági bizottságból és néhány „külsős” szakemberből álló grémium döntött a beérkező ajánlatok alapján.

Tehát ELKEZDŐDÖTT! A munka két fázisból fog állni. Most az első részben a bontás következik, melynek során elbontják a későbbiekben főlegesen épületrészeket és elvégzik az egész épület szigetelését. A következő fázisban – az anyagi lehetőségünk függvényében – fokozatosan épül majd a közösségi ház.

Kérjük mindenkinek előtt a Jóisten segítségét, a hívek imáit, lelki, anyagai és szükség esetén fizikai támogatását. Az építkezéssel járó esetleges kényelmetlenségekért pedig szíves elnézésüket. Az év vége felé közeledve köszönjük a kapott ajándékokat és vessünk számat, hogyan gazdálkodtunk a kapott idővel.

- Uram, előtted állok csendben, némán, nem jön szó ajkamra: mindent megtettem az elmúlt évben, amit tőlem vártál? Nem késlekedtem? Sugallataidat azonnal elfogadtam? Az emberekhez mindig jó voltam...? Ó mennyi bűn, mulasztás terheli lelkemet csak erre az egy évre visszagondolva is! Mégsem az Ítéző Bíró előtt érzem magam most, hanem az én szerető Mennyei Atyám előtt. Mert elborítja szívemet a hála: annyi sok jót és meg nem érdemelt ajándékot kaptam Tőled ebben az évben! Látod, édes Uram, Istenem! Bűnbánattal akartalak megszólítani először, de Szentlelked a hála érzetét növelte bennem annyira, hogy most kifogyva a szóból, csak azt ismételtetem: Szeretlek Istenem!..

Baráth Ágnes M. Speciosa

A kor nem minden

Idén is nagy ünnepet ülhettünk meg: a templom 1934. szeptember 30-án lett megáldva. Erről az alkalomról vasárnap, a kilenc órás szentmise keretében emlékeztünk meg. Az ünnepi szentmisét követően a Te Deum hálaadó énekét énekelve körbeálltuk a templomot nyolcvan méccsel.

A kor azonban nem minden. Nem annyira az évek száma a fontos, sokkal inkább az, hogy ennyi évet mire használtunk fel!? A közösségünk hosszú évtizedek óta büszke lehet arra, hogy nagy közösségének számos kis csoportján és személyén keresztül mennyi jót tudott tenni. A templom annak a közös célunknak a jelképe, hogy mind Isten felé igyekezve igyekszünk megtenni azt a jót, amit szívből tehetünk. Az elődeink elszántsága és törekvése biztat minket is: folytassuk azt a magvetést, melyet aztán Isten növeszt és éltet.

Önvizsgálatra is indít ez az alkalom: én hogyan állok bele ebbe a sorba? Csak haszonélvezője vagyok, vagy magam is szeretném építeni a közösséget? Vizsgáld meg, mi az, amit te tehetsz, amiben te vagy jó? „Egy test vagyunk” (1 Kor 10,17), ne engedjük, hogy a lustaságunk, vagy bármely külső ellenség szétszedjen minket és megosztást szüljön!

Adjunk hálát Istennek mindezért az ünnepért és amit magában foglal és szánjuk el magunkat: szeretném megismerni és megérteni a másik embert, szeretném átélni és megosztani a közösség örömét, szeretném megkapni a bizonyosságot: Isten szeret és bennem akar lakni

(vö.: Jn 14,23)!

Molnár Miklós

Bontási munkálatok megkezdése

Nagy öröm, hogy Közösségi házunk építésének első üteme, a bontás november 17-én hétfőn végre megkezdődött. A vállalkozó cég a munkaterületet elkerítette, ahova csak az arra illetékesek és megfelelő védőfelszerelésben léphetnek be. Kérjük ennek szigorú betartását! A templomkertben az eddig megszokott és használt szabad terület a munkálatok alatt

jelentősen csökkenni fog. Fokozottan ügyeljünk a fiatalok és a gyermekek mozgására, hívjuk fel a figyelmüket a veszélyre.

A munkákat igyekszünk a plébánia életéhez igazítani, de különösen az urnatemető használatában várhatóak átmeneti korlátozások. Megértésüket köszönjük.

Müller Ferenc

„Az Úr feltétlen és mégis édes és szelíd hatalma megfelel az ember egész mélységének, legemelkedettebb értelmi, akarati, szívbeli törekvéseinek. Nem az erő nyelvén beszél, hanem a szeretetben és az igazságban fejezi ki magát.

(...)

Fivéreim és nővéreim!

Ne féljeteK befogadni Krisztust és elfogadni az ő hatalmát!

Segítsétek a pápát és mindazokat, akik Krisztust akarják szolgálni, és Krisztus hatalmával szolgálni az embert és az egész emberiséget!

Ne féljeteK! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki a kapukat Krisztusnak! Az ő üdvözítő hatalmának nyissátok meg az államhatárokat, a gazdasági meg a politikai rendszereket, a kultúra, a művelődés, a fejlődés hatalmas mezőit! Ne féljeteK! Krisztus tudja, „mi lakik az emberben”. Egyedül ő tudja!

Manapság olyan gyakran nem tudja az ember, mit hordoz magában, lelkének, szívének a mélyén. Így gyakran bizonytalankodik e földön leélt életének értelméről. Kétely árasztja el, amely átvált kétségbeesésbe. Hagyjátok tehát – alázattal és bizalommal kérlek, könyörögve kérlek –, hagyjátok, hogy Krisztus beszéljen az emberhez. Egyedül ő birtokolja az élet ígét, igen, az örök élet ígét.”

Szent II. János Pál pápának a pápasága kezdetén elmondott homíliájából

(1978. október 22-én)

Imádkozni és szeretni akkor tanulunk meg, amikor az imádság lehetetlenné válik és szívünk kővé dermed. Ha sohasem tudtad elengedni magad, akkor nem tudod, hogyan kell imádkozni, mert az imádság titka: éhség Isten és az Ő látása után, amely sokkal mélyebb rétegekbe nyúlik, mint az érzések és a nyelv birodalma. És az az ember, akit emlékezete és képzelete haszontalan vagy éppen gonosz gondolatok és képek tömegével üldöz, néha rákényszerül, hogy jobban imádkozzék agyonkínzott szíve mélyén, mint az, akinek elméje világos fogalmak, ragyogó célkitűzések és könnyű szeretetek között úszik. (Thomas Merton: A szemlélődés magvai, 21.)

Megj.: Az a belső üresség, amelyet bizonyos módszerekkel teremtünk magunkban, lehet, hogy nem sokkal különb a szórakozottságnál. Ezt a gyanút az is erősíti, hogy a gonosz lélek ezt nem támadja! Tehát nem igazán és mindenestül jó! Végül is az üresség, amelyet képzeletünkben és értelmünkben létrehozunk, ugyanúgy nem Isten jelenléte, még csak nem is jelenlétére való figyelés, mint a szórakozottság.

(Barsi Balázs OFM: Krisztus békéje, 160.)

December 6. 10:30 Szent István Bazilika SNELL GYÖRGY ATYA PÜSPÖKKÉSZENTELÉSE

2015. február 13-án, 15.00-i kezdettel plébániai farsangot rendezünk gyermekeknek. A jelmez nem kötelező, de erősen ajánlott. Kérjük, hogy az alkalomhoz süttel, vagy üdítővel járuljanak hozzá! A programban jelmezverseny és játékok is vannak. Mindenkit szeretettel várunk!

Ahol szeretet és bölcsesség van,
ott nincs sem félelem, sem tudatlanság.

Ahol türelem és alázatosság van,
ott nincs sem harag, sem felindulás.

Ahol vigasság és szegénység van,
ott nincs sem kapzsiság, sem zsugoriság.

Ahol nyugalom és elmélkedés van,
ott nincs sem aggályoskodás, sem szertelenkedés.

Ahol az Úr félelme őrzi a kaput,
ott nincs helye az ellenségnek a betörésre.

Ahol irgalom és tapintat van,
ott nincs sem pazarlás, sem keményszívűség.

(Assisi Szent Ferenc)

Adventi
Ahítat

2014. december 14.
19 óra

Vendégünk:

Szili András
káplán atya

Ezen a napon, Szeretettel várunk, várjuk Önt templomunkba!
az esti 6 órai mise lesz a "gitáros-mise". (1124 Bp., Apor Vilmos tér 9.)

FELSŐKRISZTINAVÁROSI GITÁROS EGYÜTTES 1990
FEGE

Mindenkinek megvan a maga keresztje

Már sokszor hallottuk ezt a mondatot életünkben. Talán zavart is, mikor egy kicsit panaszkodtunk volna valakinek, és az ezzel a mondattal próbált vigasztalni, megérteni a nehézségünket.

Szent II. János Pál pápa az alábbi szavakkal bírta az 1984-es Szentév végén a fiatalokra a keresztet:

„Szeretett fiatalok! A Szentév végén rátok bízom ennek az ünnepi évnek a szimbólumát: Krisztus Keresztjét! Hordozzátok a világban, mint Krisztus emberiség iránti szeretetének valóságos szimbólumát, és hirdessétek mindenkinek, hogy egyedül Krisztusban, aki meghalt, de feltámadt a halálból, lelhetünk üdvösséget és megváltást.”

2014. november 13-án közösségünk egy különleges kereszttel gazdagodhatott, ha fizikálisan mindössze csak egy estére is. Az ifjúsági világtalálkozó keresztjét fogadhattuk, és rajta keresztül elmélkedhettünk Krisztus igazi keresztjéről és áldozatáról. Már 17 órától elmélkedésekkel és énekekkel hangoltuk a lelkünket, hogy ne csak két egymáshoz erősített többméteres falécet lássunk a templomban, hanem megjelenhessen az a bizonyos 1981 évvel ezelőtti kereszt. Háromnegyed hat tájéka végül megjött egy kisbusz a templom bejáratánál, és Miklós atyával kimentünk, hogy fogadjuk a keresztet. Az autóból először egy fém állvány került elő, mely olyan nehéz volt, hogy ketten vittünk be a szentélybe, a kereszt masszív tartójának. Már azon elmélkedtem magamban, hogy mekkora is lehet maga a kereszt, ha ilyen nagy tartóra van szükség, mikor is visszatérve a bejárat-hoz megláttam a két fadarabot. Hárman kellettünk az összeerősítéséhez. Egyszer csak megszólalt Miklós atya: Indulás, vigyük be a templomba. Ő pedig a közösséggel énekelni kezdett, így fogadva Krisztus keresztjét. Ott álltam és majdnem összerogytam a nehéz kereszt alatt. Nem is tudtam, hogyan vigyem. Aztán a vállamra vettem és elindultam, mint egykoron Krisztus. Ki vagyok én, hogy úgy merem vinni a keresztet, mint Ő? Tettem fel magamnak a kérdést alázattal! Ebben a pillanatban úgy éreztem majdnem összeesem a nehéz súly alatt. Ekkor odalépett a sekrestyés Zoli és hátulról megemelve segített a kereszthordozásban, mint egykor Cirenei Simon Jézusnak. Megilletődve, csendben vittük a

keresztet, míg körülöttünk örömteli éneklő emberek várták a találkozást az Élő Krisztussal a szentmisében. Mikor felállítottuk a 4 méteres keresztet, nem akartam otthagyni. Tudtam, nem lehetek önző, így csak annyit tehettem, hogy megcsókoltam és átöleltem egy pillanatra. Menni kellett. Behoztunk egy másik, kisebb állványt, amire a Szűzanya képe került fel, mely a Santa Maria Maggiore bazilika ikonjának a másolata. Így lett teljes. A kereszt és mellette Szűz Mária. Azaz mégsem. Ha csak ennyi lett volna, akkor tényleg értelmetlen lenne az egész kereszthódolat és tisztelet. A háttérben ott égett az örökmécses és a tabernákulumban pedig az Élő Krisztus van jelen az Oltáriszentségben. Kezdődött a szentmise, melyben valóban újra jelenvalóvá vált Krisztus áldozata. A szentmise után mindenkinek lehetősége volt az elmélkedés alatt leróni a tiszteletét a kereszt előtt, bemutatni a hódolatát az élő Istennek és letenni a kéréseit az Oltáriszentség előtt. Az imaóra végén sajnos eljött az a pillanat, amikor a keresztet útra kellett bocsájtani, hogy másoknak is hirdesse Krisztust, de nekünk mégis itt maradt. Itt marad a saját nehézségeinkben, feladatainkban, megpróbáltatásainkban, melyek várnak ránk itt a földi életünk során. Jó azonban meg erősödni abban, hogy ezeket a keresztjeinket nem kell egyedül cipelnünk, mert van AKI segít vinni életünk során, hisz már egyszer bizonyította, hogy elbírja a keresztet, sőt még az életét is feláldozta értünk, hogy Vele együtt örök életünk lehessen az Atyában.

Török László

„Amikor Krisztus megjelent Mária karján, a világot emelte fel önmagába.”

(Teilhard de Chardin)

„Isten elé vinni mindent. - Ez az életszentség egyik alapja. Elé helyezni, hagyni, hogy Ő döntsön. Elfogadni, beengedni a szívünkbe és hagyni, hogy alakítson. Hagyni, mint a fa, amely elvisel mindent; csak áll a viharban, a szellőben. Várakozni, hogy feltáruljon a Végtelen és valamit magunkba fogadni belőle. Megistenülés. Átjár a Fény, a Béke, a Rend. Így növekszünk. Ez az egyetlen út.” (Idézet az esti elmélkedésből, a Megváltásról. A teljes szöveg a plébánia honlapján, a hirdetések c. alatt található meg!)

Felemelő élmény volt meglátni a hatalmas keresztet. Különösen nagy hatással volt rám a taizéi imaóra. A Kereszt előtt sok emlék kapcsolódott össze, teljesedett ki, mint például a római taizé találkozó, vagy a nyári spanyolországi zarándoklatom.

Ez az élmény már önmagában is elég nagy kegyelem volt számomra, de még ezt is lehetett fokozni. A Keresztet négyen vittük ki a templomból. A hajóban végigvonulva lejátszódott bennem, milyen lehetett Jézusnak vinni a keresztet. Neki nehéz volt, egyedül cipelte a nagy terhet. Nekem könnyű volt, mert örömmel vittem, közösségben, tudva, hogy ez már a megváltás Keresztje!

Kívánom az egész közösségünknek, hogy Jézus terhét tudjuk mindennap magunkra venni, mert „az Ő terhe könnyű”. (Mt 11,28-30)

Hernády Orsi

Őszi zarándoklat Felvidéken

2014. október 25-én, szombaton a plébániánk egy érdekes kirándulást szervezett Felvidékre (amely ma: Szlovákia). Szép napsütéses időben egy nagy busszal indultunk el Miklós atyával, Marci atya áldásával. Mindig nagyon várom ezeket az utakat, ugyanis a szép úti élményeken kívül ilyenkor nyílik lehetőség arra is, hogy megismerkedjünk az egyházközségünk tagjaival, és a közös lelki programok és művészeti élmények hozzájárulnak a közösségünk kialakításához, formálásához.

Ez alkalommal Budapestről indulva, Esztergomon keresztül Bénybe értünk először. Ott a Magyarok Nagyasszonyának szentelt kéttornyú bazilika-templomot néztük meg a plébános atya vezetésével. A templom 1217-ben épült késő román stílusban. Az eredeti domborművek most is láthatók. Scitovszky hercegprímás 1862-ben a régi fényében állította vissza a sok vihart látott templomot. 1945-ben ismét károkat szenvedett – ismét felújították. A templom mellett áll a XII. században – a 12 apostol tiszteletére – épült román stílusú körkápolna (rotunda). Bényben a lakosság nagy része magyar nemzetiségű.

Következő állomásunk Oroszka nevű község volt, ahol egy hadtörténeti gyűjteményt (amely egyben múzeum és panoptikum is) tekintettünk meg. A gyűjtemény magán tulajdonban van. Az alapító-tulajdonos megvásárolt egy több szintes, sok szobás házat, a hozzátartozó udvarral együtt és itt rendezte be a múzeumát. Ő maga is katonáskodott, ahonnan sok anyagot tudott hozni. Ezen kívül módszeres kutatással, kereséssel és vásárlással növelte és növeli a gyűjteményét, pl. kutatott padlásokon, ásatásokon. Így alakult ki ez a múzeum, amit mi is megcsodálhatunk. A gyűjtemény első és második világháborús fegyvereket, egyenruhákat, sisakokat, képeket és más tartozékokat, pl. jelvényeket, kitüntetések, stb. tartalmaz. Az udvaron pedig tankok, ágyuk és más nagyobb méretű hadfelszerelések álltak. A tulajdonos részt vesz egykori hadisírok feltárásában és az áldozatok újratemetésében. A látogatás után egy nagyon finom ebédet is kaptunk, igazi vendég fogadás volt.

Itt mindenkit szeretettel várnak, igazi szellemi és testi csemegékkal. Az oroszok tartózkodásunk hosszabbra nyúlt a tervezettnél, de megérte: még a szép őszi napsütésben is tudtunk sütkérezni és persze a kávé sem maradt el, mindenki örömeire.

Utunk végcélja Garamszentbenedek volt, ahová sajnos már sötétedésben értünk. Természetesen a híres bencés templomhoz mentünk – ez volt az egyik legrégebbi bencés apátság Magyarországon. I. Géza király telepítette ide a Benedek-rendi szerzeteseket, és adományozott nekik nagy birtokkal együtt még aranybányát is. Első templomuk az alapítás idején épült román stílusban, majd a XIV. században gótikus jegyeket kapott, de a husziták tönkre tették. A kolostor a törökharcokban erődítményként próbált ellenállni a töröknek, de a török 1559-ben elpusztította. A benne lakók újra meg újra felépítették. Legutoljára 1881-ben égett le a templom és a kolostor is. Ekkor Simor János hercegprímás állította helyre és bővítette ki nagy költséggel, megadva az épület együttes mai képét. A kéttornyú csarnoktemplom a kora gótikus stílus egyik legszebb közép-európai emléke. A sok látnivaló és műkincs közül említésre méltóak: a gótikus főkapu, a déli oldalhajóban lévő Szentvérkápolna (1510-ből), Koháry család kriptája és Koháry István síremléke (1664-ből) és a Szent György legendát ábrázoló falfestmények. A templom féltve őrzött ereklyéje: Veronika kendőjéből egy kis darabka, amelyet Mátyás király ajándékozott az apátságnak.

A templom megtekintése után kellő áhítattal vettünk részt a szentmisén, amelyet Miklós atya mutatott be, és akinek édesanyját is körünkben tisztelhattuk ezúttal. A szentmise után haza indultunk. Rózsafüzért imádkozva az úton értünk vissza Budapestre, kicsit álmosan, de csodálatos élményekkel gazdagodva. Hálát adunk a jó Istennek a szép lelki és testi élményekért, és köszönetet mondunk Miklós atyának, a szervezőknek és nem utolsósorban a buszvezetőnek ezért a jól sikerült, szép zarándokútért.

Budapest, 2014. november 12.

Arató Csabáné Marika

ISMERD MEG! - ittthon

Majd fogas helyett a fogaspótlóra ülve, némi gyaloglás árán eljutottunk a Széchenyi-glorietthez. Az építmény hajdan a Városliget ékessége volt, ahonnan a millenniumi építkezések miatt helyezték át ide, a hegyre kilátónak. Kilátóként már régóta nem tud igazán szolgálni, annyira megnöttek a fák körülötte. Megbújik környezetében, de megéri a fáradságot fölkeresni és rácsodálkozni. Látogatásunknak külön aktualitást adott, hogy a gloriett és a Szent László-templom tervezője is Ybl Miklós volt, akinek idén ünnepezzük születésének bicentenáriumát.

Nem is gondolnánk, hogy szűkebb környezetünknek mennyi rejtett kincse van! Az őszi Ismerd+!-en ezek felfedezésére gyűltünk össze, több mint húszan, kicsi gyerekektől idősebbekig minden korosztályból. Most nem kellett messzire utaznunk, a Svábhegyen barangoltunk. Az új évadot a hagyomány szerint közös imádsággal kezdtük, aminek a Szent László-templom adott otthont. Kocsis István plébános atya ismertetett meg bennünket a templom érdekes történetével. Az atya kérte imáinkat gyógyulásáért, ne feledkezzünk el a továbbiakban sem egy-egy fohással kérni számára Isten segítségét.

Innen a Jókai-kertbe mentünk át, egyik Ismerdmeget társunk, Dóra készült azzal, hogy Jókairól, és magáról a kert és a majorság kialakulásáról, életéről bővítsé, színesítse ismereteinket. A gyerekek élvezettel szaladgáltak a kert kanyargós útjain, és találtak rá a kőzet- és ásványgyűjtemény egy-egy újabb darabjára.

Szép mozzanata volt a napnak, hogy a dél a gloriett erkélyén ért bennünket, és a városból fölhangzó harangok szavával kísérvé mondtuk el az Úrangyalát.

Ha már a szellem és a lélek is gazdagodott, és a test is jólesően elfáradt a délelőtti során, hol máshol is fejeződhetett volna be a program, mint a cukrászdában. Szóval, szép nap volt.

Lukács Kriszta

Schola a scholák között

Cantantibus Organis – liturgikus kórusok találkozója

2014. november 22-én, Szent Cecília ünnepén a Magyar Egyházzenei Társaság kétévenkénti szervezésében kórustalálkozóra került sor az Avilai Nagy Szent Teréz templomban.

Bár nem tartjuk fő célunknak a hangversenyeken való fellépéseket, úgy gondoltuk, itt az ideje, hogy templomunk kórusa bemutatkozzon a szélesebb szakmai nyilvánosság előtt is. Egyúttal arra is kíváncsiak voltunk, hogy más templomokban milyen kórusok működnek, milyen létszámmal, milyen repertoárral rendelkeznek.

A római katolikus kórusok között a Budai Ferences Énekes iskola kisdíákjait, a Pesti Ferences templom „Cappella Mariana” nevű 10-12 tagú scholáját, a VIII. kerületi Szent Rita Plébánia kórusát, a Váci „Schola Gregoriana apud Fontes” görögkatolikus énekegyüttest és a dunaharaszti Szent Cecília kórust hallhattuk. A református vagy evangélikus kórusok Újhelyről, Kunhegyesről, Halásztelekről, Nagykőrösről, Kaposmérőről jöttek.

A mi kórusunk 15 perces, mindhárom korosztályát egyben bemutató programmal készült, amit már többször énekelt, kedves gregorián dallamainkból és kórusműveinkből válogattuk. A műsorban Mária-énekek és – a közelgő ünnepre tekintettel – adventi énekek szerepeltek:

1. Tengernek csillaga – himnusz
2. Ave maris stella – középkori kanció
3. Josquin: Ave vera virginitas (Vörös Boglárka vezényletével)
4. Rorate caeli és Harmatozzatok, egek onnan felülről – introitus

5. Vodnianski: Rorando caeli – visszhangkórus

6. Ave Maria – antifona

7. Orbán György: Ave Maria

8. Minden időben áldjad az Istent – responzorium

Kiskórusunk tagjai nagyon bátran, messze csengő hangon énekeltek, megérdemelten pihenték ki a fellépés fáradalmait egy cukrászdában forró csoki, kakaó és egyéb finomságok mellett. Középkórusunk tagjainak szólói gyönyörűen szárnyaltak, de felnőtt kórusunkat is megihlette a csodálatos, számunkra szokatlanul kedvező akusztika. Látva, hallva a társ-kórusokat némi meglepétséggel nyugtázhattuk, hogy jó úton járunk: kórusunk nem csak közösségként gyarapodik, hanem szakmai színvonala is folyamatosan növekszik, ezzel egyre alkalmasabbá válik vállalt feladatának, a liturgia szolgálatának végzésére.

Közeljövő eseményei

Vivaldi: Glória

Karácsonyhoz közeledve zenés-énekes-imádságos együttlésre hívjuk a testvéreket.

December 20-án, szombaton 16 órától kb. 17:30-ig kórusunk egyházzenei áhítatot tart, melyen adventi és karácsonyi kórusművek mellett Vivaldi: Glória c. műve is elhangzik. Közreműködik a Hegyvidéki Kamarazenekar, vezényel Gémesi Géza.

Adventi vesperás

Advent szombatjain az esti szentmise után vesperást énekelünk, s ennek keretében meggyújtjuk az adventi koszorú gyertyáit.

Szeretettel várjuk testvéreinket a közös imádságokra!

Ministráns – cserkész közös teaház

Ministráns-szemmel

Az első ministráns-cserkész teaházra okt. 18-án került sor. Délután a kisebbekkel egy játszós-ismerkedős játékokból álló programon vettünk részt a kertben. Majd egy formabontó közös szentmisén, amelyen a cserkészek is sorfalat álltak. Az egész program ötlete főként azért született meg, hogy fellendítsük a plébánia fiataljainak az életét és, hogy jobban megismerje egymást a két közösség.

Szerintem mindkettő sikerült. Aznap estére a plébánia nagyterme ünnepi díszbe öltözött, megtöltötte a termet a friss, gőzölgő tea illata és ha körbenézett az ember vidáman társalgó cserkészeket, ministránsokat látott. A beszélgetés mellett a társasjátékok is fenn tartották a jó hangulatot.

Reméljük nem csak egy egyszeri alkalommal tölthettünk együtt időt, és sikerült egy hagyományt teremtenünk. Egy hagyományt, amely még sokáig élni fog.

Pálfalvi Noémi

Cserkész-szemmel

Október 18-án, egy kellemes őszi szombaton, plébániánk ministráns és cserkész vezetői együtt vettek részt az esti szentmisén, majd utána a hittanteremben gyűltek össze, hogy az este hátralevő részét együtt töltsék. A ministránsok sokféle teával és mellé süteményekkel készültek. A terem hamar zsúfolásig telt és a kellemes háttérzenét bőven túlharsogta az asztaloknál játszó fiatal vezetők hangja. Külön nagy-szerű élmény volt, hogy Miklós atya legalább akkora

beleéléssel játszott, mint mindenki más. Szerencsére társasjátékokból nem volt hiány, minden asztalnál legalább 2-3 játék volt, mindenki megtalálhatta a neki tetszőt. Az este végén az összes asztal egymás mellé került és egy izgalmas tenyér-lecsapós játék bontakozott ki ministránsok és cserkészek között. Ez a közös játék

sokaknak az est zárását jelentette, azonban voltak olyanok, akik még visszaültek egy-két teára az asztalokhoz és késő estig maradtak beszélgetni. Reméljük, hogy a jövőben még több ministráns-cserkész program lesz, hiszen ez a teaház megmutatta, hogy milyen jól tudják érezni magukat együtt is plébániánk fiatal vezetői.

Kovács Márton

„A hívők biztosak abban, hogy önmagában véve egészen megegyezik Isten szándékával az egyéni és közösségi tevékenység, vagyis az a hatalmas erőfeszítés, amelyet az emberiség a történelme folyamán életkörülményei javítására tesz. (...) A keresztények tehát nem gondolják azt, hogy az emberek leleményességéből és erejéből született alkotások szembenállnak Isten hatalmával, vagy azt, hogy az eszes teremtmény mintegy vetélytársa a Teremtőnek. Éppen ellenkezőleg, meggyőződésük, hogy az emberiség sikere Isten nagyságát mutatja, és az ő titokzatos elgondolásainak gyümölcse.

Minél nagyobbra nő azonban az ember hatalma, annál szélesebb körre terjed ki az egyének és a közösségek felelőssége.

Kitűnik mindebből, hogy a krisztusi üzenet nem vonja el az embereket a világ építésétől, nem teszi őket közönyösekké sorstársaik iránt, éppen ellenkezőleg: még szigorúbban kötelezi őket, hogy a világ javán munkálkodjanak.” (GS 33;34)

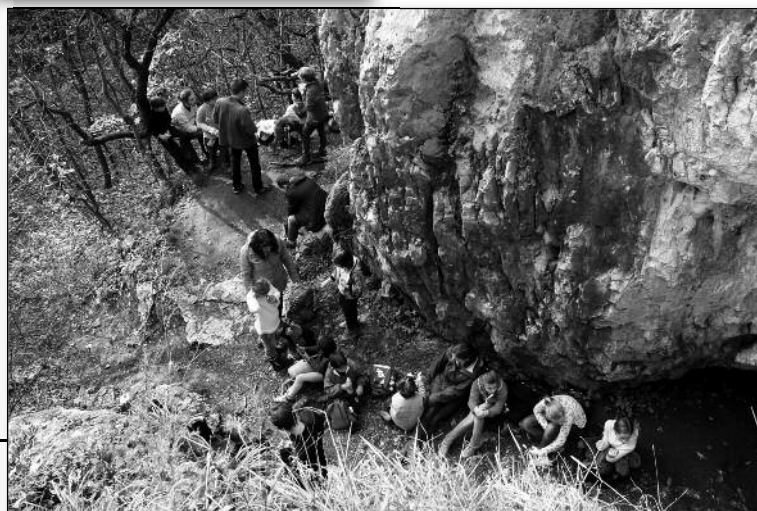
Őszi csapatkirándulás 314. Czuczor Gergely cserkészcsapat

Idén november 9-én, vasárnap tartottuk az immár hagyományos őszi csapatkirándulásunkat, melyen az összes korosztály részt vett. A Budai-hegységnek egy kevésbé ismert, ám annál izgalmasabb részét céloztuk meg: Hűvösvölgyről indultunk, majd a Zsíros-hegy felé vettük az irányt. Az elején még a kertvárosi utcákban sétáltunk, elhaladtunk a máriaremetei kegytemplom mellett, aztán kis időn belül kiértünk az erdőbe, ahol gyönyörű őszi környezet és napsütés fogadott minket. Mielőtt felértünk a hegyre, meglátogattunk egy barlangot, aminek a legbelső szűk járataiba csak zseblámpával tudtunk bemászni. Itt ettük meg a magunkkal hozott ebédet is. Ezután felmáztunk a Zsíros-hegyre, és megtekintettük a gyönyörű kilátást Budapest felé. Az időjárás is nekünk kedvezett, a hegy tetején szinte nyári melegben és napsütésben lehetett részünk. A rövid mászás után tovább indultunk lefelé, és szép lassan leereszkedtünk Nagykovácsiba, ahonnan busszal jöttünk haza.

A kirándulást a kicsit feszített tempó ellenére a legkisebb elsősök is nagyon jól bírták, két új őrnek is ez volt az első közös csapatprogramja, így máris meg tudtuk nekik mutatni, mennyire jó dolog kint lenni a természetben. A csodaszép időjárás, a gyönyörű őszi színek és a remek hangulat mindannyiunk számára emlékezetessé tették ezt a közösen együtt töltött vasárnapot.

Leelőssy Ambrus

Adventi programok a felső-krisztinavárosi templomban 2014-ben:

GYERE, VÁRLAK

December 5-én, csütörtökön, du. 5-kor jön, jön
a MIKULÁS!

December 14-én 8-tól 1-ig, du. 5-től 7-ig
JÓTÉKONYSÁGI VÁSÁR A PLÉBÁNIÁN

Szombat esténként a zsolozsma keretében a szentmise
után ünnepélyes ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS.

December 24-én, 23 órákor

ZSOLOZSMA

24 órákor

ÉJFÉLI MISE

Minden hétfőn, szerdán, szombaton reggel 6 órákor Rorate Szentmise!

Advent

Jézus eljövételével a világ megfordult. Az Úr jön, hogy megszabadítsa a szolgát, a Szent, hogy a bűnösnek kedvezzen... Mégis minden a helyén maradt, mert a szeretet természete ez. Csak a világi társadalmak normái buktak el az ítéleten. „Az ítélet ez: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak” (Jn 3, 19). Istent csodálni nem különleges dolog. Valójában az szorulna magyarázatra: miért nem gyönyörködünk szüntelen Isten csodálatos életében? Most, az advent idején jó elmélyíteni a szívünkben a várakozást. Minél többet elmélkedünk Isten végtelen irgalmáról, szeretetéről, annál egyértelműbb, hogy az Őreá való várakozás az egyetlen értelmezhető reakció egy keresztény ember életében. Miért ne várnánk, Őt, Aki mindenkinél jobban szeret? Miért adnánk fel a törekvést a jóra, amikor annyi minden jó dolog csábít minket az Istennek kedves irányba?

Isidor Baumgartner azt mondja, hogy egy keresztény közösségnek az emmauszi úton járó tanítványok példáját kell követnie: önmagunkra kell találniuk, fel kell fedezni Isten jelenlétét és elfogadását, és a közösség felé kell nyitni a valódi megbocsátás esélyével. Jézus eljövele Isten válasza a mi évezredes vágyakozásunkra. Mert ezt a vágyakozást még a bűn sem tudta elfojtani a tagjainkban. Ez a vágyakozás az ima, a nyitottság, a valódi Istenhez vezető út. Engedjünk ennek a vágynak! Nyíljunk meg az Isten irányítására!

A következő időszakban is segítséget jelenthet ezen az úton a plébániai közösség sok programja. Éljen a lehetőséggel! Fogadd el a segítséget, hogy másokon is segíteni tudj! Fogadd el Isten közeledését, hogy megvalósuljon az álmod!

Íme, jön a te igaz és üdvözítő Királyod

Kiáltsuk mi is Krisztus felé, kiáltsuk: Áldott, aki jön az Úr nevében, Izrael királya (vö. Mt 21, 9; Zsolt 117, 26). Figyeljünk, mint pálmaágakra, a kereszten elhangzott utolsó szavaira. Ne is az olajfaágakkal, hanem az egymásnak nyújtott alamizsnálkodás jó cselekedeteivel dicsőítsük meg őt. Ruháink helyett terítsük lába elé szívünk égő vágyait, hogy szívünkbe vonulva már egészen bennünk is maradjon, s mi egészen őbenne, ő pedig egészen mibennünk legyen. Zengjük el Sionnak a próféta ujjongó szavait: Bízzál, Sion leánya, és többé már ne félj: Nézd, Királyod vonul be hozzád, szerényen, számárháton, a teherhordó állat csikaján (Mt 21, 5).

Az jön hozzád, aki mindenütt jelen van, mindent betölt, hogy benned is munkálja a megváltás mindenkinek szóló művét. Az érkezik most hozzád, aki nem azért jött, hogy az igazakat hívja, hanem a bűnösöket a megtérésre (vö. Mt 9, 13), hogy a vétekben tévelygőket magához visszaédesgesse. Ne félj tehát! Mert körödben van az Isten, hogy meg ne inogj (vö. MTörv 7, 21).

Fogadd őt tárt karokkal! Fogadd azt, aki saját tenyerébe rajzolta városod falait! Azt fogadd be, aki saját kezével rakta le alapkövedet, őt fogadd, aki egész embertermészetünket magára vállalta, a bűnt kivéve. Örvendezz, anyavárosunk, Sion, és ne félj: Tartsd meg ünnepeidet! (Náh 2, 1). Dicsőítsd őt irgalmas szeretetért, aki most falaid között jön hozzánk. De te is, Jeruzsálem leánya, te is ujjongj örömdobban, és énekelj, táncolj! Ragyogj fel, ragyogj fel, Jeruzsálem (zengjük mi is Izajással, ezzel a harsogó szent kürttel), mert elérkezett világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted (Iz 60, 1).

De milyen világosság ez? Bizonyára az, amely megvilágosít minden e világra jövő embert (vö. Jn 1, 9). Világosság, de örök világosság; időtlenül sugárzó, mégis az időbe belépő világosság, emberi testben megjelent, de abban el is rejtett világosság. Világosság, amely körülragyogta a pásztorokat, és a napkeleti bölcseknek megmutatta az utat. Világosság, amely kezdettől e világon volt, és a világ őáltala lett, de mégsem ismerte fel őt a világ. Világosság, amely a tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.

Az Úr dicsősége... Mire kell itt gondolnunk? Természetesen a keresztre, amelyen Krisztus megdicsőült. Ő, igenis ő az Atya dicsőségének kisugárzása, amint maga is mondta, amikor közeledni látta szenvedését: Most dicsőül meg az Emberfia, és benne megdicsőül az Isten is, és szüntelen meg fogja őt dicsőíteni (Jn 13, 31-32). Ezen a helyen dicsőségnek nevezi a kereszten történő felmagasztaltatását. Mert Krisztus kereszttje valóban az ő dicsősége, és ugyanakkor az ő felmagasztaltatása is. Hiszen erről mondja: És én, ha majd felmagasztaltatom, mindenkit magamhoz vonzok (Jn 12, 32).

*Szent András krétai püspök szónoklataiból
(Orat. 9, in ramos palmarum: PG 97, 1002)*

Konferencia az Egyház társadalmi tanításának alkalmazásáról az üzleti életben

Olvasóink közül talán többen is tudnak róla, hogy november 29-én szombaton nagy jelentőségű konferenciát rendeztek az Egyház társadalmi tanításáról ÉRTÉKEK ÉRTÉKE címmel. A konferencia alkalmával mutatták be „Az üzleti vezető hivatása” című kiadvány magyar nyelvű kiadását. Ebben a műben az Egyház társadalmi tanításának az üzleti életre való útmutatásait foglalták össze az Igazságosság és béke pápai tanácsa által felkért szakértők. A konferenciára Budapestre látogatott Peter Turkson kardinális, az Igazságosság és béke pápai tanácsának elnöke is.

Mivel a konferenciát lapzártánk után, közvetlenül a lap megjelenése előtt rendezték, ezért részletesen a következő számunkban adunk erről beszámolót. Addig is kérjük, tájékozódjanak az ertekekerteke.hu internetes honlapon a témákról és a részletekről.

Számunkra különös jelentőséget ad a konferenciának, hogy előkészítésében és megrendezésében a felsőkrisztinai közösség több tagja is tevékeny részt vállalt.

Rohály Gábor

„Ahol Jézus Krisztus jelen van, ott nincs sem győztes, sem legyőzött, hanem csak megbékéltek vannak.”

(Gertrud von le Fort)

Kiss Benedek
Újkori karácsony

Mikor a hó lassan
kint megered,
keresd meg a térképen
Betlehemet.

Ujjad vigyázva tedd
a piros pontra,
nem tudni, nem robban-e
ott is bomba.

És szíved tárd ki, és less
a magasba,
mert mégis Jézuska
nagy napja van ma.

Mert mégis vándorol
fönt az a csillag,
mely hozzá vezet
álmainkat.

Kérjed őt:
élhessünk,
s félnünk ne kelljen...
Tüntessen csöpp szíved
a halál ellen.

Suhogj föl a hóban
víg kegyelemben,
mint ama bölcsek és
pásztorok
rég Betlehemben.

Anyakönyv

2014. szeptember - november 10.

Az Egyház új tagjai:

Deák Csongor Mihály
Kisjuhász Márk Mátyás
Vecsei Kristóf
Jónás Anita Sára
Pozsonyi Róza
Kozma Vilmos
Kozma Kyra Krisztina
Kozma Kristóf
Kocsi Dávid
Bódis Bettina Márta
Hefelle-Kiss Franciska Johanna
Vasdinnyey Lenka Magdolna
Bisztray Janka Ágnes
Verseghi Sára Anna
Lőrincz Anna Léna

Házasságot kötöttek:

Csabay Domonkos – Bene Róza
(esküvő 2014. júliusában)

Hámori Marcell Gábor -
Halász Ágnes Réka

Medvey Bálint - Dávid Réka

Forster Miklós Zsolt -
Müller Mária Julianna

C. Szabó István Zsolt -
Ugróczky Ágnes

Jakab Dávid - Kovács-Bálint Ildikó

Akiktől búcsúzunk:

Dr. Beizer László (97)
Uzoni Károlyné (94)
Heuschmit Sándor (60)
Kozma Lajosné (95)
Vörös István (89)
Dr. Zsidegh Miklós (68)
Zimonyi Ferenc (89)
Ujváry Mária (85)
Gyöngyösi Lajosné (83)
Kossa Lászlóné (80)
Lénárth Zsuzsanna (96)
Jáki Mihályné (93)
Fekete Lászlóné (84)
Dr. Gyürki Istvánné (80)
Pintér Ferenc (67)
Vass István Gyuláné (90)
Ábel Józsefné (93)
Dessewffy Manó Kálmánné (83)
Szabó Sándor (79)
Csikós István (84)
Dr. Magyar Sándor (86)
Dr. Kalotai János (85)
Albert Gézáné (95)
Dr. Kalaus György (75)
Kuti Lajosné (81)
Tapolcai László Károly (83)

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente ötször: adventre, nagyböjtre, húsvétra, Te Deumra és Veni Sanctéra
XVIII. évfolyam, 1. szám 2014. Advent.

Szerkesztik: Molnár Miklós atya, Lukách Krisztina, Muhi András, Honti András, Máriáss Mihály
felsokrisztina@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket,
amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.